

nes bekostning. Derfor tager vi i Socialdemokratiet afstand fra forslaget.

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede i salen, skal jeg på deres vegne melde på samme vis.

Pernille Sams (KF):

Dette forslag burde ikke være nødvendigt, men det er desværre nødvendigt. Når jeg siger, det ikke burde være nødvendigt, er det, fordi det i virkeligheden er sund fornuft at udlicitere opgaver, der kan gøres bedre og billigere i et andet regi.

Det er ikke altid, offentligt udbud er et godt redskab, men det er ofte tilfældet, og det er i hvert fald forkert bare automatisk at tilsidesætte muligheden, som mange gør. Mange offentlige myndigheder har desværre den holdning, at man ikke ønsker offentligt udbud af mere eller mindre principielle årsager. Derfor bliver der udbudt for lidt ad frivillig vej.

Forslaget er fra vores side et ønske om at give skatteyderne mere for deres penge. Det er et voldsomt misforhold, at vi har verdens højeste skattetryk i Danmark, vi betaler verdens højeste skat, men vi har absolut ikke verdens højeste offentlige serviceudbud til borgerne, og dette misforhold kan forbedres ved at skabe lidt sund konkurrence, sådan at vi sikrer, at skatteydernes penge bruges, hvor de giver det bedste produkt.

Desværre har den socialdemokratiske ordfører den opfattelse, at det her kunne bruges sådan, at de store virksomheder skal tjene mere på borgernes bekostning, og det er jo den traditionelle socialdemokratiske opfattelse af udbud.

Problemet er, at Socialdemokratiet overser den mulighed, der ligger i, at de rent faktisk kan gøre det billigere, for ellers skal det ikke udbydes. Det står også udtrykkeligt i forslaget. Man skal have mere for pengene, ikke mindre for pengene. Vi skal sikre borgerne bedre ydelser, og det kan ofte lade sig gøre.

Derfor håber jeg, når den socialdemokratiske ordfører har fået genlæst forslaget og fået set, hvad der rent faktisk står, og hvad præmisserne rent faktisk er, at man måske så vil tø lidt op over for den lidt gammeldags holdning, som partiet desværre har.

Vi håber, at andre er enige i vores holdning, og håber, at vi dermed kan presse regeringen og visse myndigheder til at se lidt mere fordomsfrit på udbud af ydelser, så skatteborgerne kan få lidt mere for deres penge.

Ole Sohn (SF):

Der er uægtelig tale om nytænkning her. Ikke at Venstre og De Konservative ønsker udlicitering, det er jo sådan set bare en gentagelse af, hvad vi vidste i forvejen, men det er da nytænkning, at Venstre og De Konservative nu beder Folketinget om at gribe ind over for det kommunale selvstyre, at man nu ikke længere tør overlade det til lokale politikere i amtsråd og i byråd at kunne forvalte det kommunale selvstyre på betryggende vis.

Det er vel nok nytænkning, at vi skal løse problemerne her, fordi der ikke kan vælges tilstrækkeligt med konservative byrådsmedlemmer sammen med et tilstrækkeligt antal venstrebyrådsmedlemmer.

Jeg synes, at man måske skulle prøve at vurdere, hvorfor der ikke er mere udlicitering. Vi har jo haft en bølge af udliciteringer igennem en årrække. Man kan så diskutere om det er nok eller for lidt. Jeg mener i hvert fald, at en stor del af den udlicitering, der har fundet sted, har været forkert, på forkerte præmisser, fordi det alene har bygget på, at det skulle gøres billigst muligt uanset omkostningerne.

Og omkostningerne er blevet uhyggelig store inden for en række områder. Tag nu bare busområdet som eksempel. Der er det lykkedes at få priserne sat ned, det vil sige, at de amtslige trafikelskaber har fået en billigere busbetaling. Forholdene er så blevet dårligere. Busserne er blevet lidt mere nedslidte, vognmændene tjener ingenting, fordi de konkurrerer om at få den lavest mulige pris.

Taberne er primært de ansatte, som får ødelagt deres arbejdsmiljø. De nedslides i uhyggelig stor grad med det resultat, at en udlicitering påfører det offentlige ekstra udgifter, godt nok ikke lige den kasse, der står for driften af busselskaberne, men sundhedsudgifterne vokser.

Derfor har det offentlige om nogen ansvaret for at tænke i helheder og ikke i atomer, som en privat virksomhed kan gøre, hvor man bare skal have bundlinjen for selskabet til at give sorte tal. Det offentlige har ansvaret for at tænke arbejdsmiljø, sociale forhold, helheder ind.

Jeg synes, man kan tage et andet lille grotesk eksempel op inden for DSB og Banestyrelsen, som jo også er blevet lagt ud i selvstændige selskaber, som skal arbejde på markedsvilkår, hvor man her for et stykke tid siden så, at Banestyrelsen, som tidligere har haft DSB-medarbejdere til at udføre en opgave, sendte opgaven i licitation med det resultat, at der var et privat firma, der